

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

gl. de decimis, cum alijs quortis alleg. per Soc. & vt et
supradixi circa finē primæ opinionis, cū ipse testator
expresse plures substitutiones fecerit, seu plures substitu-
tos dederit ipsi Carolo, nō est verisimile, q̄ tacite vo-
luerit substituere Nicolaum filiū Caroli ipsi Carolo,
q̄ si hoc voluisset, hoc fecisset, & expressisset, vt p̄ Soz.
in d. p̄i. q̄ oīa, & alia plura ad p̄positū cōsiderat, & la-
tius dixi supra. ¶ Non insisto et circa tertiā opinionē
seu declarationē supra traditā q̄a magis est fauorabi-
lis ipsi Frāncisco, & Casari. q̄ sit quarta vltimo loco re-
lata, quā sui sequit̄, & ideo si iudici, aut dñis arbitris
videbit dictā tertiā opinionē potius amplecti, & seq̄, q̄
quartā, id suo arbitrio remitto. ¶ Ex prædictis itaq; vt
q̄ quoad portionē Caroli Frānciscus, & Casar sint po-
tiores, vel saltem pares ipsi Nicolao, quia ex quatuor
declarationibus, quæ possunt fieri super hac portione
Caroli, vna tñ fauet Nicolao, alia vero tres magis fa-
uent dictis Frāncisco, & Casari, ergo attento maiori
numero opinionū, quæ faciūt ad fauorē dictorū Fran-
cisci, & Casaris, debet præferri opinionēs, & decla-
rationes facientes ad illorū fauorē, vel saltē vna ex illis
sumēda, est reiecta opinione, & declaratione, q̄ tendit
totaliter ad fauorē Nicolai, qm̄ maior pars præfertur
minori, & maior pars vincit minorem, & plura vincu-
la magis stringunt, quā simplex, aut he. itaq; C. com-
munia de success. c. i. de tregua, & pac. Et hæc sufficiat
vltia subtiliter cogitata per clarissimum iureconsultum
do. Ioan. Baptistam in suo confilio. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 Clausula codicillaris apposta in testō, in quo posthum⁹ ignorāter
fuit peritus, & alius filius h̄s institut⁹, operat, vt posthumus,
q̄ rumpendo testm̄ ab intestato succederet, dicat̄ grauatus restituere
h̄redi instituto contra Bart. in l. i. ff. de iure codicill. in 6. q.
- 2 Et ita concepta si non valeat, aut non valebit, vt testamentum, sal-
tem valeat iure codicillorum, testamenti inualiditatem etiā ob
præteritionem posthumi futuram, aut aliter significat, de qua
saltem in genere testator cogitauit.
- 3 Et operatur suum effectum in casu, quo testamentum natiuitate
posthumi rumpetur.
- 4 Testator frustratorie verba opposuisse non censetur.
- 5 Clausula codicillaris et per verba futuri t̄pis concepta, rupto testō
ob posthumū etiā ignorāter præteritum, si alius filius sit h̄res
institut⁹, operatur in posthumo restitutionis grauamen: secus
si extraneus foret institutus: idem si testator posthumo nato sciē-
ter superuixisset, neq; testamentum mutasset, & num. 7.
- 6 Donatio inofficiosa facta extraneo pp̄ superuenientiam filiorū re-
uocatur in totum, et facta filio solum vsq; ad legitimam.
- 8 Legitima solum, & non trebellianica deduci pot̄ a filio per clausu-
lā codicillarem grauato, secus si sub conditione grauatus esset.

E P I T O M E.

POSTHVMVS ignoranter præteritus q̄ testm̄
rumpit pp̄ clausulā codicillare si non valeat, aut non
valebit & c. testō adiecti, censet̄ grauatus partē suā, so-
la legitima deducta, restituere h̄redi instituto, si alius
filius in testō fuerunt institutus, & multo magis, si tes-
tator post natiuitatem posthumi sciēter superue-
niens testamentum, prout poterat non mutauit.

C O N S I L I V M XII.

EQUISITVS in hac cōsultatione fuit,
vt sup̄ primo articulo tñ meā dicere sētē-
tiā velim; sup̄ quo do. p̄sultor duntaxat la-
borauit, in describēdo doctores, q̄t opinio-
nē Bal. in auth. ex cau. C. de lib. præteritis
doctrina Bar. i. l. i. ff. de iure codicillo. i. 6. q. sequenti fue-

runt, quorū numerus ferē est infinitus, adeo
q̄t dicere possumus, illam esse cōm. & cōm.
iudicādo sequēdā, iuxta quæ habent p̄ lo. d. i. q̄
& alios maxime Modernos in c. i. circa finē
nibus; & cōm. esse attestatur do. Alex. in d. i. q̄
& in consil. i. 41. in 2. vol. vbi illā cōfirmat do. Jo.
ipiemet quoq; in add. ad Bar. in d. l. i. ff. de iure
Jo. ide. facit, & rēder iuribus, & rationibus do. Ru.
ru. qui illi sequuti fuerūt: eandēq; sententia
& magis cōm. sequitur Rom. qui pulcherrimē
in p̄i. i. 2. fuitq; de mēte Bar. in l. i. q̄i filius d. i. q̄
j. & ibi lo. de Imo. Alex. & alij, vbi Bar. in d. i. q̄
rar Ale. post alios, q̄ clausula codicillaris in
testō, in quo posthumus ignorāter fuit peritus,
alius filius h̄res institutus, operet, q̄ posthumus
sit uultum præteritionem posthumi, tñ ipse
qui ab intestato succederet, dicatur grauatus
re partem suā alteri filio h̄redi instituto, q̄
xit Bar. in d. l. i. Et quamuis iste articulus in
sp̄urabilis, & in scholis quælibet opinio
stineri possit, cū hincinde sint doctores & p̄
numero clarissimi, quos numerare omnis
ratio in esset, & si quis cuperet scire sequēdā
nionem in d. l. i. in vlt. q̄ videat Alex. in d. i. q̄
& Barb. in consil. 61. in 2. vol. & Alex. & Molin.
d. auth. ex causis sequentes Bar. in d. l. i. q̄
fert Alex. ibi, & in d. auth. ex cau. & in d. i. q̄
& in add. ad Bar. in d. l. i. Rom. in d. cōf. i. 2. q̄
cum lauit do. Consulor in prin. sui cōfiliū, in
quos superfluum esset recensere; tñ in casu occu-
runt opinioni Bar. in d. l. i. q̄i filius, & de
esse veriorē, & magis cōmūnem, maxime co-
rentibus iis, quæ in præsentī, causa addebat
infra apparebit, nam cōsidero, primo q̄ in
apposita clausula codicillaris, quæ respicit
casum, q̄ testm̄ de præsentī nō valeat ob
nē filiorū, sed etiam q̄ ob præteritionē
valeret in futurum, nam dictum fuit, & h̄res
aut nō valebit, vt testm̄, saltem valeat in
rum, quæ verba vel valebit sunt significatiua
Et, vt signanter declarant Bar. & alij in d. l. i. q̄
Roma. in d. cōf. i. 2. Alex. in d. consil. i. 4. argu-
qui iure militari. ff. de milit. testamen. l. i. q̄
his, quæ dixit Bar. in l. i. ubi præterit. C. de præterit.
l. cum aquiliana. ff. de cod. tit. cum no. in c. i. de
6. l. cum pater. §. fidei tue commito. ff. de legat.
enim ita in genere cogitasse ex appositione
verborū, si non valebit, & c. ergo per prædicta
neralia inferitur, q̄ ipse testator saltem in genere
ob posthumū præteritionē, quæ poterat
uit de inualiditate testamenti, & cōsequenter
genere cogitauit de posthumo, cui natiuitate
facto propter illius præteritionem testamentum
& in validari poterit, arg. tex. in d. l. i. q̄i filius
no. per Bar. ibi. i. & vbi cūq; testator aliquo
gitauit de posthumo, tunc clausula codicillaris
lita per verba præsentia, & futura operatur
su, quo testm̄ rumpetur natiuitate posthumi
faretur Bar. in d. l. i. & quamuis ipse ibi h̄res
stingatur, an testator ignorauerit de posthumo
ro de eo cogitauerit, tñ dico, vt est ex mem. do.
locis Allegatis, & Bal. in d. auth. ex cau. & Rom.
122. & aliorū cōiter, q̄ vbi cūq; testator appo-
clausulā codicillarem et per verbum futurum
do, si non valeat, vel non valebit, vt testm̄ & c.
cēset, testatorē cogitasse de posthumo, saltem
pp̄ illa verba generalia apposita in d. clau. ap-
generalitate præhendere nullitatem, sed et, q̄ in
quæ nō solū esse pot̄ de præsentī, sed et, q̄ in
cōtingere pot̄ in futurū, & cōsequenter ex præteritō
posthumi

in prin. ff. de lib. & posth. vbi querit, an per auth. ex cau
sa cōseruentur legata rupto testō natiuitate posthumi
ignoranter prateriti, & concludit, q̄ si in testō nō fuit
institutus alius filius, sed extraneus, non cōseruatur
legata, ar. l. generaliter. §. cum autem. C. de inst. & sub
stit. sub conditione fac. & in d. l. cum auus, & in d. l. cū
acutissimi. ¶ Confirmantur prædicta, † quoniam, vt
in factō præsupponitur, testator, qui filium instituerat
& de posthumō nullam mentionem fecerat, superui
xit post natiuitatem posthumi, quē sciebat natū fuisse,
per vnum annum, vel circa, neq; aliter testm̄ muta
uit, sicut mutare potuisset, si voluisset, ergo videtur, q̄
non obstante natiuitate posthumi voluerit cum illo
testamento decedere, & clausulā in illo appositā ha
bere locum, & effectum, & consequenter, q̄ institutis
haberet per fideicommissum bona hereditatis, dedu
ctis deducēdis, hoc est legitima debita: & ita in termi
nis declarant, & limitant doctrinā Bar. in d. l. j. Iaco.
de Bel. in d. sua disputa. Pau. de Cast. in l. j. C. de posthu.
hæred. instit. in cons. 59. incipi. præclarus, & egregius
doctor cū sequenti, & in cons. 58. in 3. col. & Rom. in
d. cons. 122. in 2. col. immō Alex. in d. auth. ex cā, ma
xime i. fi. articuli fortius voluit, q̄ siue testator super
uixerit, siue non clausula codicillaris concepta, vt su
pra, etiam per verba futuri temporis operetur, q̄ po
sthumus, cuius præteritione ignoranter facta ruptum
fuit testm̄, dicatur grauatus restituere partem suā ha
reditatis fratri suo heredi instituto, & hanc opinionē
magis cōmunem esse affirmat Alex. ibi, cui ob ipsius
legalitatem, quia doctor veritatis appellatur, in hoc
credendum est; & hanc sūam sequitur Cuma. contra
Bar. in d. l. j. & in l. j. quis cū nullum. ff. de iure codicil
lo. ¶ Superesset modō respondere pluribus iuribus, &
rationibus, factis pro parte cōtraria, & in primis, quā
uis do. And. Barba. in cons. 50. in 2. lib. videatur velle
defendere Bar. in d. l. j. tamen ipse fatetur, opinionem
Bar. non absolute procedere, sed posse declarari, & li
mitari aliquibus modis, vt dictum fuit; Item pro opi
nionē Bar. facit id, quod voluit gl. in d. auth. ex causa,
quē dicit, clausulā codicillarem nihil operari, q̄n testa
mentū esset nullū præteritione filij: sed vt dicit doct.
in hoc articulo in d. auth. ex causa, etiam querendo
de virtute eius, quod dicit glo. illa, profecto illa cōiter
damnata est, vt etiam dicit Ale. in d. cōs. 142. in 2. col.
ibi, non obstat, & Guido Papa in q. 513. ¶ Nec aduersa
tur doctrina Bar. in d. l. j. in 6. q. quia eius opinio, licet
eam plures sequuti fuerint, cōiter tamē reprobata est,
maxime quando clausula codicillaris fuit concepta
per hæc verba, & si non valeat, vel non valebit, vt testa
mentum &c. vt affirmat Alex. in d. cons. & in d. auth.
& Rom. in d. cons. 122. & omnes alij quos retulit do.
Cōsultor in prin. sui cōsiliij, & vltra eum alios plures
supra adduxi. ¶ Non obstat l. si vnquam. C. de reuocā.
don. & text. in l. Titia. ff. de inoffic. testa. Item non ob
stat, q̄ hæc clausula potius solita sit apponi ex quadā
consuetudine notariōrū, quā q̄ debeat ex mente testa
toris aliquid operari, cū de mente testatoris non dica
tur apponi, nec obstat, q̄ illa clausula operari non de
beat, q̄n testm̄ esset nullū præteritione posthumi igno
rante facta, ut dicebat Bar. in d. l. j. Quia his oībus par
ticulariter rñdet, & bene do. Alex. in d. cōs. 142. & in d.
auth. ex cā, ibiq; Moder. & Sal. in l. fin. C. de codicillis,
quorū rñsiones inspicere possunt, & ideo illas aliter nō
refero. Rom. etiā in d. cons. 122. item Alex. in addi. ad
Bar. in d. l. j. omnibus singulariter accommodauit respō
sum; Frustratorium igitur esset cōterere tempus in re
ferendo dicta per eos. Quare ex prædictis concluden
dū est ad fauorem filij in testō hæredis instituti, vt ipse
posthumus ignoranter præteritus, seu hñdes sui teneant
restituere per fideicommissū partē suā hñditatis virtute

in prin. ff. de lib. & posth. vbi querit, an per auth. ex cau
sa cōseruentur legata rupto testō natiuitate posthumi
ignoranter prateriti, & concludit, q̄ si in testō nō fuit
institutus alius filius, sed extraneus, non cōseruatur
legata, ar. l. generaliter. §. cum autem. C. de inst. & sub
stit. sub conditione fac. & in d. l. cum auus, & in d. l. cū
acutissimi. ¶ Confirmantur prædicta, † quoniam, vt
in factō præsupponitur, testator, qui filium instituerat
& de posthumō nullam mentionem fecerat, superui
xit post natiuitatem posthumi, quē sciebat natū fuisse,
per vnum annum, vel circa, neq; aliter testm̄ muta
uit, sicut mutare potuisset, si voluisset, ergo videtur, q̄
non obstante natiuitate posthumi voluerit cum illo
testamento decedere, & clausulā in illo appositā ha
bere locum, & effectum, & consequenter, q̄ institutis
haberet per fideicommissum bona hereditatis, dedu
ctis deducēdis, hoc est legitima debita: & ita in termi
nis declarant, & limitant doctrinā Bar. in d. l. j. Iaco.
de Bel. in d. sua disputa. Pau. de Cast. in l. j. C. de posthu.
hæred. instit. in cons. 59. incipi. præclarus, & egregius
doctor cū sequenti, & in cons. 58. in 3. col. & Rom. in
d. cons. 122. in 2. col. immō Alex. in d. auth. ex cā, ma
xime i. fi. articuli fortius voluit, q̄ siue testator super
uixerit, siue non clausula codicillaris concepta, vt su
pra, etiam per verba futuri temporis operetur, q̄ po
sthumus, cuius præteritione ignoranter facta ruptum
fuit testm̄, dicatur grauatus restituere partem suā ha
reditatis fratri suo heredi instituto, & hanc opinionē
magis cōmunem esse affirmat Alex. ibi, cui ob ipsius
legalitatem, quia doctor veritatis appellatur, in hoc
credendum est; & hanc sūam sequitur Cuma. contra
Bar. in d. l. j. & in l. j. quis cū nullum. ff. de iure codicil
lo. ¶ Superesset modō respondere pluribus iuribus, &
rationibus, factis pro parte cōtraria, & in primis, quā
uis do. And. Barba. in cons. 50. in 2. lib. videatur velle
defendere Bar. in d. l. j. tamen ipse fatetur, opinionem
Bar. non absolute procedere, sed posse declarari, & li
mitari aliquibus modis, vt dictum fuit; Item pro opi
nionē Bar. facit id, quod voluit gl. in d. auth. ex causa,
quē dicit, clausulā codicillarem nihil operari, q̄n testa
mentū esset nullū præteritione filij: sed vt dicit doct.
in hoc articulo in d. auth. ex causa, etiam querendo
de virtute eius, quod dicit glo. illa, profecto illa cōiter
damnata est, vt etiam dicit Ale. in d. cōs. 142. in 2. col.
ibi, non obstat, & Guido Papa in q. 513. ¶ Nec aduersa
tur doctrina Bar. in d. l. j. in 6. q. quia eius opinio, licet
eam plures sequuti fuerint, cōiter tamē reprobata est,
maxime quando clausula codicillaris fuit concepta
per hæc verba, & si non valeat, vel non valebit, vt testa
mentum &c. vt affirmat Alex. in d. cons. & in d. auth.
& Rom. in d. cons. 122. & omnes alij quos retulit do.
Cōsultor in prin. sui cōsiliij, & vltra eum alios plures
supra adduxi. ¶ Non obstat l. si vnquam. C. de reuocā.
don. & text. in l. Titia. ff. de inoffic. testa. Item non ob
stat, q̄ hæc clausula potius solita sit apponi ex quadā
consuetudine notariōrū, quā q̄ debeat ex mente testa
toris aliquid operari, cū de mente testatoris non dica
tur apponi, nec obstat, q̄ illa clausula operari non de
beat, q̄n testm̄ esset nullū præteritione posthumi igno
rante facta, ut dicebat Bar. in d. l. j. Quia his oībus par
ticulariter rñdet, & bene do. Alex. in d. cōs. 142. & in d.
auth. ex cā, ibiq; Moder. & Sal. in l. fin. C. de codicillis,
quorū rñsiones inspicere possunt, & ideo illas aliter nō
refero. Rom. etiā in d. cons. 122. item Alex. in addi. ad
Bar. in d. l. j. omnibus singulariter accommodauit respō
sum; Frustratorium igitur esset cōterere tempus in re
ferendo dicta per eos. Quare ex prædictis concluden
dū est ad fauorem filij in testō hæredis instituti, vt ipse
posthumus ignoranter præteritus, seu hñdes sui teneant
restituere per fideicommissū partē suā hñditatis virtute

illius clausula codicill. si nō valet, vel valebit i vim testi & c. deducta tñ legitima debita iure instōnis, † q̄ lo la ē detrahēda, & nō quarta trebelliani ca, ex quo posthumus prateritus virtute dictae clausula codicillaris ceteris grauatus purē de restituēdo hēditatē, quo casu nō detrahuntur dux quartae, sed vna tñ, secus, qñ filius, vel posthumus esset grauatus p fideicommissum sub cōditione, vt est gl. & ibi doct. cōter hoc volūt in c. Raynurius p illū rex. & in c. Raynaldus extra de testa. quā sniam sequuntur Bart. & cōmuniter legistā in l. quamquam C. ad legē falci. vt ibi hē, & in terminis nostris hoc voluit Guido Papa in d. q. 5 r. 3. qui ita determinat vltēius itaq̄ue non instō super pramissis, cū habeamus opinionem cōem doct. pro nobis. Laus Deo.

SYMMARIUM.

- 1 Filius legitimus, & naturalis se pteritū dicit nō impedit hēdem scriptum in testō patris, quo minus in possessionem mittatur.
- 2 Idem & multo magis est in nepote ex filia.
- 3 Nepos arrogatus filius ab auo materno suus hēres patri arrogatori efficitur, nihilq̄ in succedendo differt à veris filiis legitimis & naturalibus.
- 4 Statutum loquens de filio fēminis excludente non verificari in legitimo tantum, quomodo procedat.
- 5 Statutū loquens de filiis excludētibz fēminas cōprehendit & legitimatū, & multo magis filiū ab auo materno arrogatū. nu. 7.
- 6 De legitimato ad filiū ab auo materno arrogatū non recte arguit.

E P I T O M E.

NEPOS ex filia prateritus in testō aui materni, q̄ aliū nepotē ex eadem filia sibi in filiū arrogauit, eūdeque hēdē instituit, nō pōt impedire filiū arrogatū, & hēredem institutum, quin in possessionem mittatur. Et hic filius ab auo materno arrogatus & est filius verē legitimus, & naturalis, & cōprehēdit sub statuto loquēte de filiis legitimis, & naturalibus fēminas excludētibz. Hec dñr i hoc p̄silio cū duobz sequētibz.

CONSILIUM XIII.

- N sniam Excell. Dñi rñdētis venio, q̄ nō obstatē aſserta prateritione de p̄sona Hieronymi facta, ipse Sebastianus ab auo materno filius arrogatus, & i illis testō hēs institutus in possessionē ex beneficio l. fi. C. de edic. diu. Adr. toll. seu statuti. q̄ nullus occupet & c. oīno sit immittēdus; † quia ē filius naturaliter, & legitime natus, q̄ suus hēs est, si prateritus fuerit, prateritu dictae prateritionis scriptū hēdē in testō patris, quo minus in possessionē mittēdus sit, impedire nō pōt, vt est text. l. 1. q. simpliciter, & generaliter loquit de filio p̄terito C. de edic. diu. Adr. toll. † minus ergo nepos ex filia natus, qui suus hēres esse nō pōt. l. illud in ff. de bo. pos. 3 tab. & in succedēdo minus iuris habet, q̄ filius in potestate, qui suus hēres est institutū hēredem impedire poterit. ¶ Secundo qñ aliquis in testō institutus reperitur, qui ab intestato nepotē ex filia dicatur excludere, tunc talis nepos prateritus testm̄ non rumpit, nec hēdē institutū quoquo modo impedire valet, vt habetur in statō de successio. libero condito testō in §. dicimus etiam. Sed † filius arrogatus ab auo materno, in quo ciuile, & naturale vinculū concurrat, §. sed hodie. inst. de adoptio. §. sed ea oīa. inst. de hēdit. quae ab intest. qui etiam suus patri arrogatori efficit §. pen. inst. de adoptio. l. cū adoptius circa fi. C. eod. tit. §. in nostra autem inst. de hēred. quae ab intest. in succedendo nihil differt à veris legitimis, & naturalibus, & cū eis pariter ab intestato succedit, l. si te, & ibi Bar. & alij C. de suis, & legit. gl. in verb. ab intestato in d. §. sed
- 1
 - 2
 - 3

ea omnia, ergo nepotem natum ex filia, quod si Hieronymus, ab intestato excludere dicitur, quod si, vt ipsestante huiusmodi filio arrogatus dici nō possit, nec tanquā prateritus reſpiciere valeat. ¶ Nec predictis aduerſatur, q̄ statum simpliciter de filiis intelligi debet de naturalibus, & nō de legitimis tantū, licet huiusmodi nō intelligitur de legitimis, qui tamen qui ven. atq̄ impetr. quia dupliciter reſpiciatur de quo supra. nō solū de filio loquēte de quo quocunq̄ alio hēredē instituto, q̄ aui potē ex filia, vel alium masculinū deſcendēte fēminā excluderet: sed, vt dictū est, filio materno arrogatus cum verē legitimis, & naturalibus tantum descendētem per fēminam excludit ita similiter excludetur à filio, vt supra arrogatus quin verum non eſſet, filium taliter arrogatū, cedendo parem eſſe filio legitimo, & naturali, succēſſionem, ac etiam ſuitatem. Secundo reſpiciatur, quod tenentes, † quod statutum loquēte fēminas excludente nō verificetur in filio legitimo tantum argum. l. si ita quis §. ff. de lega. l. si filius, ff. de cond. & dem. loquuntur de filio, qui legitimo, hoc est adoptiuo, ſine arrogato, tranſeo, vt poſſunt inſpicere ſcribentes, qui in dñe gantur, nō autem de filio ab auo materno arrogato in quo concurrunt iura naturalia, & ciuilia accēra ſuitatis, & ſuccēſſionis, quā in verē legit. nati periuuntur, prout inter alios voluit Com. in conſ. lib. i. & in conſ. 34. vol. 3. † Nec etiam verum rō q̄ statutum loquēte de filiis excludētibz ſtatū ſeu deſcendentes per fēminam, in legitimato verificetur, immo contrarium verius eſt. cū vlt. p̄prie legitimatus dicatur filius legitimus, dñm vt per Bar. & cōmuniter alios in l. si is qui p̄prie re. ff. de vlucap. & optimē per Alex. in conſ. 1. vol. in 5. col. & in conſ. 87. in 2. vol. in 5. col. per Moſtan. c. per venerabilem 15. col. qui filij ſint legit. dñm nis per Alex. poſt plures in l. sed si hac §. p̄prie de in ius vocan. quāuis ibi dicat ſecus eſſe cū ſpēſato; & habetur per Rui. in conſ. 1. causa de p̄trinis edito: Et dato, abſque veri p̄iudicio, quod legitimatus ſub tali ſtatuto non cōprehenditur, men de filio legitimato ad filium ab auo materno rogatū nō eſt ſumendum argumētū, vt colligitur verbis Bal. in d. l. cū adoptiuus in prin. in vl. col. p̄prie & ibi in §. si aut. & in l. si ff. de adoptio. qui de legitimatū, & adoptiuū, ſeu arrogatū ab eundem parari: & iſto modo intelligi debet. q̄ inquit in l. si te parens C. de ſuis, & legit. † Arrogatus ab auo materno, vt ſup. magis cōprehenditur, ita to, de quo ſupra, q̄ legitimatus, cū in tali arrogatū cū oīa iura, quae habet verus filius legitimus, naturalis i p̄tate p̄ſtitutus, & diuerſitatē rō ad legitimatū in legitimato in eſt vitium, & ex radice legitimitatis, q̄ ſi ante legitimatōē velle eſt eſt to ſuccedere, vel illū pater inſtitueret hēredē, & tō illi relinqueret, diceretur indignus, nec caperet ſet, auth. ex p̄plexu. C. de inſect. nuptis, auth. licet, l. si te, C. de inſect. nuptis, & ab illis natural. liber. c. per venerabilem in fi. q̄ ſi in l. si te Sed in arrogato ab auo materno nō ad eſt vitium, nec ex radice infecta prouenit, & ideo ante arrogatōē nē aptus eſt auo ab intestato ſuccedere, & ab illi tui hēres pōt, & aliter capere, vt auth. deſuncto. l. si te, Tertull. auth. ceſſante. C. de legitim. hēred. Per totū legitimatōem non efficitur quis legitimus, & non remaneat aliqua cicatrix inſamiae, quae quocunq̄